

Abstrakt:

Cílem práce je především porovnání právního základu náhrady újmy na zdraví v českém a francouzském právním systému a srovnání jednotlivých odškodňovaných položek. Tímto se snažím o celkové zhodnocení nejen výhodnosti každého ze systémů pro poškozené, ale především schopnosti každého z nich vyvážit na jedné straně možnost soudce zvážit okolnosti každého jednotlivého případu a na straně druhé předvídatelnost rozhodnutí a přiznaných částek, ovšem bez přehnané formality rozhodování. V závěru práce hodnotím také francouzské právní instituty v této oblasti, které by mohly být zdrojem inspirace pro českou soudní praxi.

V první kapitole práce porovnávám teoretické základy právní odpovědnosti v každém z právních systémů a jejich dopad na právní praxi odškodňování újmy na zdraví. Tyto teoretické odlišnosti mají důležité důsledky pro praxi náhrady újmy na zdraví v obou právních systémech. Například odlišné požadavky na prokázání příčinné souvislosti či různé postavení aplikace odpovědnosti za škodu způsobenou věcí mají zásadní dopad na postavení poškozeného ve sporech o náhradu újmy na zdraví.

Ve druhé kapitole práce porovnávám právní základ náhrady újmy na zdraví v každém z právních systémů. Zaměřuji se tak nejen na zákonnou úpravu této problematiky, ale také na roli judikatury a pomocných metodik náhrady újmy na zdraví v České republice a ve Francii. Judikatura a pomocné metodiky mají především ve Francii v problematice náhrady újmy na zdraví zásadní roli a jejich podrobnost a fakt, že tyto metodiky vypracovávají přímo soudy, by mohl být zdrojem inspirace pro českou právní praxi.

V poslední, třetí kapitole porovnávám jednotlivé položky náhrady újmy na zdraví, které jsou v každém z právních systémů odškodňovány, a to jak přímým poškozeným, tak sekundárním obětem. Docházím k závěru, že ačkoliv se francouzská právní úprava může na první pohled zdát pro poškozeného výrazně výhodnější, i český soudce může poškozenému často nahradit stejné druhy újem. Druhy újem jsou však ve Francii podrobněji definovány, což přispívá k právní jistotě, neboť soudci ve Francii jsou povinni zvážit náhradu všech těchto druhů újem. Právě vypracovávání pomocných metodik samotnými soudci a podrobné definice jednotlivých újem by mohly být hlavními zdroji inspirace pro teorii a praxi náhrady újmy na zdraví v České republice.

